

Những món nợ Ân Tình

Các bạn thân mến,

Còn một tuần nữa thôi, chúng ta sẽ bước vào năm Nhâm Dần 2022. Cho nên những ngày này có thể gọi là những ngày cuối năm. Cũng ngộ, chúng cũng như bao ngày bình thường khác, mỗi ngày ta đều có đủ 24 giờ, nhưng với tôi, tôi cảm thấy dường như có chút gì đó băng khuâng, muốn ngày dài hơn, và hình như có chút gì tiếc nuối một năm sắp qua. Một phần đời dẫu buồn vui, ngọt bùi hay cay đắng vẫn không thể nào có lại được.

Trong những buổi chiều trước Tết như thế này, tôi hay dành riêng cho mình những khoảng lặng để ôn lại những gì mình đã trải qua với ít nhiều câu hỏi: ta còn những ước ao, dự tính nào chưa làm xong ?? Còn những lời hứa nào chưa thực hiện ? Bao nhiêu thời gian quý báu mà ta đã vô tình đánh mất qua những gặp gỡ „trà dư tửu hậu“ cùng những thị phi vô bổ ? Rồi có bao nhiêu lần ta khiến những người thân yêu phải phiền lòng, rơi lệ vì ta ? Bạn bè thân quen ai đã bỏ , ai còn ở lại với ta sau bao nhiêu thăng trầm ?

Trong những ngày cuối năm như thế này, tôi hay để lòng lắng xuống để thấy những đổi thay trong chính con người mình. Tôi đã thay đổi rất nhiều...tôi học được kiên cường mỗi khi rơi lệ mà không có ai kề cận ủi an, học bình tĩnh, dũng cảm trước những nỗi sợ hãi khi không có ai bên cạnh. Học chấp nhận những buồn phiền, nghịch cảnh khi không ai để ý đến, học tự lo cho mình luôn mạnh mẽ khi mệt mỏi khi không có ai để tựa vào...vì tôi đã được dạy, đến một lúc nào đó, tôi sẽ tự đối mặt với những thử thách chông gai mà ai ai cũng phải vượt qua trong chính mỗi con người.

Cho nên những ngày này, ngoài việc gửi thiệp chúc Tết bằng cách này hay phương tiện nọ, tôi không cảm thấy bị bận rộn nhiều nữa với chuyện quà cáp vật chất bên ngoài mà dành cho mình nhiều thì giờ an yên để nhìn rõ mình hơn, thấy đâu là rác rưởi trong Tâm để dọn dẹp, ngắm nhìn mỗi người mình thương yêu để biết cho đi nhiều hơn, để đồng cảm và xoa dịu những nỗi đau, mất mát do đại dịch Covid để lại...hầu có thêm niềm tin tiến lên phía trước một cách

vững chắc trong hành trình đời mình. Và nhất là tôi nhận ra mình mắc nợ cuộc đời vô số kẻ.

Các bạn thân mến,

Không biết các bạn thì sao ? Riêng tôi, tôi nghĩ mình là người rất may mắn và có phước, vì nhận được quá nhiều ân tình, nghĩa tình trong đời từ những người thân yêu nhất trong gia đình, họ hàng cũng như ngoài xã hội. Có những cái cho, cái nhận về vật chất lẫn tinh thần, tình cảm, giúp đỡ, đồng hành...mà sự đáp đền không bao giờ là đủ; hoặc từ những người mà tôi không có cơ hội gặp lại làm trong lòng luôn áy náy về món nợ ân tình không thể đáp đền. Thực sự tôi đã nhận biết bao những tình cảm như vậy...Xin cúi đầu cảm ơn những ân nghĩa lớn nhỏ mà tôi đã và đang có được trong cuộc đời này.

Sống trong một xã hội đầy tương quan tương tác thì chuyện ân nghĩa cũng được xem như chuyện bình thường. Người giúp có thể không mấy may suy nghĩ chuyện mình đã làm và cũng không mong chờ trả ơn nào đó, nhưng người nhận sự giúp đỡ trong lúc gặp khó khăn sẽ ghi mãi nghĩa tình ấy trong lòng.

Ân nghĩa thì nhiều lắm, từ người bạn hàng xóm ngày xưa hay đơn đả chạy ra đón tôi ngoài ngõ sau buổi tan trường với cây dù trên tay khi trời mưa đang đổ hay một người đi đường sẵn sàng dừng lại giúp tôi nhặt sách vở bút thước mà tôi vì hấp tấp làm rơi cái cặp nặng chình chịch lúc đi học về. Những nghĩa cử nho nhỏ đó đã giúp tôi luôn ý thức sống tốt hơn với mọi người.

Cho nên tôi thường nghĩ đến những ân tình và cảm ơn những gì mà mình đã có được. Tôi nợ ba má tôi một cuộc đời với hình vóc mạnh lành, tâm ý bình thường. Nợ những người thân yêu sự quan tâm chăm sóc, sẻ chia, dạy ăn dạy ở. Nợ các Thầy cô ban cho tôi kiến thức sống vững trong xã hội. Nợ bạn bè những buổi dạm năm dạm ba để thương làm sao cái tình bạn đầu đời. Nợ luôn cả những người dung đã giúp tôi trong cơn hoạn nạn...khi trưởng thành, xa gia đình tôi lại được mang nợ rất lớn từ Sư Ông và quý Thầy Cô Làng Mai, gia đình tâm linh này đã nuôi dưỡng và dẫn dắt tôi đi về nẻo an lành, hạnh phúc và thanh thoi, giúp tôi vượt qua những sóng gió chông gai của cuộc sống đầy chạm báy.....ôi làm sao kể hết bao nhiêu là ân tình giữa cuộc đời này! Tôi luôn mong muốn đáp đền bằng cách mình có thể đem lại điều gì tốt đẹp cho ai đó, dù quen hay chưa quen. Tôi được dạy: „Khi làm một điều tốt, dù nhỏ bé thôi thì chính người làm là người hạnh phúc“. Một đời mang nặng những ân tình, không dễ mấy ai có.

Thời gian cứ vun vút trôi qua, tuổi đời mỗi lúc một thêm tăng, niềm mong ước chỉ là đủ sức khỏe, an yên thân tâm, chấp nhận mọi hoàn cảnh...để tận hưởng và thực chứng cuộc sống, tiếp tục nuôi dưỡng lòng yêu thương, làm cho cuộc đời trở nên đáng quý trong từng hơi thở, từng bước chân, chia sẻ tiếp những

thực chứng...để trái tim mọi người được sưởi ấm bằng nụ cười thông cảm, hiểu thương, đầy tha thứ, bao dung, chuyển hóa hận thù kỳ thị. Những món nợ ân tình này sẽ không thể nào trả hết, nhưng nó sẽ là động lực làm cho ta thêm yêu thương và trân quý hơn những ngày còn được sống. Yêu thương mang con người đến gần với nhau và lòng biết ơn sẽ giúp mọi người ngày càng sống tốt đẹp hơn. Tôi nhớ có câu nói: „Hãy biết ơn những gì đang có và bạn sẽ nhận được nhiều hơn. Nếu luôn luôn nhìn thấy những gì mình không có thì bạn sẽ không bao giờ có đủ được“. Có thể đó là một cách để tỏ lòng biết ơn sâu sắc cuộc đời này.

Những ngày cuối năm của tôi thường là như thế đó, tôi học được rằng. Khi bắt nguồn tình yêu người, yêu đời như trong bài hát „TÔI MUỐN“ của NS LHH: „...Tôi muốn mọi người biết thương nhau. Không oán ghét không gây hận sâu...“

Và rồi ngày cuối năm như chiều nay, tôi được tin Sư Ông yêu kính đã về lại cội nguồn tại Thất Lăng Nghe, Tổ Đình Từ Hiếu ở quê nhà sau hơn 7 năm bệnh nặng lúc 01:30 giờ ngày 22 tháng Giêng năm 2022, nhằm ngày 20 tháng Chạp năm Tân Sửu, tôi lặng lẽ đến bên Bụt, dâng lên người Cha tâm linh một nén hương cùng tiếng chuông nhẹ, dõi mắt theo làn khói mỏng tiễn từng bước Người về.

Hương Tâm xin tiễn chân Người

Nẻo về từng bước rạng ngời đóa Sen

NAM MÔ ĐẠI TỪ ĐẠI BI TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT.

Tôi ngồi yên khá lâu để theo dõi hơi thở, nhưng trong đầu cứ rõ mồn một những hình ảnh thân thương của Người mà tôi có được qua những dịp gần gũi tương phùng, dù ngồi ở xa, tâm tôi hướng đến Người khẽ gọi:“Sư Ông ơi! Con nè...“ Tôi nghe đâu đây tiếng trầm trầm dạn dò của Người: „đi tiếp đi con!“. Nước mắt không mời mà rơi xuống ướt chiếc áo tràng, thấm thía làm sao câu viết của một Thiền Sư tôi không nhớ tên:

„Khi xưa ở cao đường

Nay thời một nén hương

Biết rằng Sanh Tử huyên

Ly biệt vẫn đau thương“.

Một anh bạn trong Tăng thân gửi cho mọi người câu thư pháp nhắn nhủ của Sư Ông: “Con là sự tiếp nối của Thầy”, tôi thật sự có đường đi rồi, cứ từng bước, từng bước một....

Sáng nay vô mạng chiêm bái Sư Ông, Người nằm thật an nhiên, trong chiếc áo nâu bình dị, khiêm nhường, đang ngủ giấc say nồng bên lời ru của Mẹ hòa quyện tiếng chuông Bụt gọi. Đứng rồi, bốn ba cả đời, nay Người cần nghỉ ngơi và Người đang ngủ một giấc thật dài.....

Các bạn thân mến,

Những ngày tới, tôi sẽ không còn được cầu an cho Người nữa, Người đã an yên rồi. Tôi quán lên Tâm mình một vành khăn trắng. Một Ân Tình sâu đậm cao dày như Tình Cha đã đến đi thông dong, đã dắt dìu tôi trên mọi nẻo đường, đã cho đi mà không màng đòi lại, tay Người luôn có ngọn lửa nhiệt huyết hâm nóng tình cảm, sự yêu thương trong nhân loại cùng vạn vật cỏ cây để bắt chọt một lúc nào đó, tôi nhận ra, dù có trải qua bao nhiêu thăng trầm, mất mát, ngậm ngùi thương nhớ với những buồn vui lẫn lộn...thì cuộc sống vẫn hồn nhiên trôi đi và mọi thứ rồi cũng sẽ qua....Một ngày, hai ngày...rồi ba trăm sáu mươi lăm ngày...

Một Sư Cô yêu kính đã yểm trợ cho tôi qua những dạn dò:

„Bôn ba cả đời

Thầy đang nằm ngủ

Nay cần nghỉ ngơi

Im lặng là đủ

Hơi thở thành lời

Thầy luôn nhắn nhủ

Dù là muôn nơi

Lòng thành luôn giữ

Tâm Tang từ xa với đại chúng“.

Và đến thời điểm này, tôi đã học được điều quan trọng nhất trong cuộc đời là phải yêu bản thân, sống có ích cho mọi người, mọi loài và luôn biết yêu thương, trân trọng những người thân trong gia đình và những người ta thương yêu và không quên trân quý nhớ ơn những ân nghĩa đã được ban.

Mến chúc các bạn giữ trái tim mình ấm nồng, luôn khỏe mạnh và lành lặn, giữ vững niềm tin và gặt hái được nhiều thành quả yêu thương trong một Năm Mới Nhâm Dần 2022 sắp đến. Một khởi đầu mới sống thật tốt để đáp lại những Ân Tình mà mình có được trong cuộc đời này.

Hiên trúc – Những ngày cuối năm Tân Sửu 2021

Tâm Hải Đức

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8000 TÁC PHẨM